

1970

TONEELVERENIGING ZOEKT NIEUWE NAAM

WARMENHUIZEN — Woensdagavond vond er in het „Dorps huis” een ledenvergadering plaats van de nog voorlopig zo geheten „Toneelvereniging Warmenhuizen”. Volgende week woensdagavond zal de definitieve naam aan de vereniging worden gegeven.

De ongeveer twintig aanwezigen (voor het merendeel dames) werden verzocht een originele naam schriftelijk te willen indienen. Vast kwam wel te staan tijdens deze vergadering, dat de nieuwe vereniging niet meer de naam „Het Masker” zal dragen. De aanwezigen gingen er van uit,

dat een geheel nieuwe vereniging ook een nog niet gedragen jasje moest hebben.

Aanwezig was ook de heer Sternheim uit de Beemster, die een korte toelichting gaf op de volgende week woensdagavond te starten toneelcursus. Deze cursus bestaat uit 15 lesavonden en zal duren tot februari. Speciale aandacht krijgen op deze avonden o.a. de onderdelen bewegingsleer en spraaktechniek. Verder houdt deze cursus ook in dat de cursisten naar eigen keus bepaalde spelsituaties kunnen worden opgegeven om de daaropvolgende week te spelen. Er werd een

bestuur gekozen, bestaande uit de heer D. de Ruijter voorzitter, mej. Tr. Zuff, secretaresse, mevr. Van Rijn-Biesboer, penningmeesteresse en de leden A. de Nijs en G. Nieuwland. Het ligt in de bedoeling december-januari met het instuderen van een toneelstuk te beginnen, maar zoals de situatie woensdagavond lag, waren er nog enkele heren te kort.

De heren, die zich voor de cursus hebben opgegeven worden dan ook vriendelijk verzocht woensdagavond acht uur aanwezig te willen zijn, zodat in elk geval dit seizoen nog een opvoering kan worden gegeven.

Amateurtoneel heeft scholing nodig

AN het woord is Herman Sternheim, die sinds kort in Noord-Holland benoorden het Noordzeekanaal werkzaam is als toneeladviseur van het Nationaal Centrum voor het Amateurtoneel

Hartekreet

Hij wil wel even een hartekreet kwijt. Want hij heeft kortelings deelgenomen aan een bespreking in Hoorn. Toen werd hem duidelijk, dat er bij het amateurtoneel een heleboel zou moeten gebeuren, wil het inderdaad een creatieve bezigheid ook voor de spelers worden. Men moet gewoonweg beginnen met scholing.

Scholing

Sommigen zeggen: van een goede regie leer je ook. Maar dat is helemaal niet waar. Want de grootste vakman-regisseur kan iemand een rol leren spelen en hem helemaal oppeppen voor een voorstelling. Maar dat zegt niets over de kwaliteit van de volgende rol die zo'n amateur te spelen krijgt. Je kunt in feite veel efficiënter met je deskundigen omspringen, wanneer je ze scholing laat geven. Wat de spelers dan leren is voldoende voor het goed spelen van ongeveer twintig rollen. Dat is in een paar woorden gezegd wat ik te zeggen heb, vanuit een ervaring van zeventien jaar met amateurs”.

Herman Sternheim wacht even en vervolgt dan: „De mensen moeten inzien dat ze het paard achter de wagen spannen wanneer ze een beroepsregisseur binnenhalen. Want zijn werk komt op het opfokken van een voorstelling. Daar is niets eigens van de men-

sen zelf bij. Als ze daarentegen een stuk scholing achter de rug hebben, kunnen ze een voorstelling zelf maken, vanuit hun eigen middelen en hun eigen vindingrijkheid. Wat ik nu zeg is gewoonweg een noodkreet, want het zit me allemaal enorm hoog.

Talent

Ik merk daartegen op, dat men bij het amateurtoneel vaak spreekt over het talent, dat een speler heeft of niet heeft.

„Men denkt te veel aan het talent. Maar zonder oefenen zou een Johan Cruyff geen twee miljoen waard zijn”, zegt Herman Sternheim nadrukkelijk. „Men zegt ook nog te veel: wij zijn maar amateurs. Dat klopt: ze worden er niet voor betaald en een beroeps-speler wel. Maar dat is dan ook het enige verschil.

Want beiden behoren dezelfde eisen te stellen aan wat ze aan het doen zijn. Beiden moeten zo bekwaam mogelijk de dingen doen waarmee ze bezig zijn”.

Nog even doorgaande op de ontwikkeling van het spontane speelse gedrag betoogt Herman Sternheim, dat de spelers op die manier hun eigen mogelijkheden leren ontdekken. Met wat ze op die manier vinden kunnen ze later in de normatieve periode gaan werken. Daarbij krijgen ze van de mensen van mime en dans bewegingslessen, vooral om ze gevoelig te maken

voor wat ze met hun lichaam kunnen uitdrukken. Het gaat dus niet om het aanleren van een fraaie beweging maar om het verkrijgen van controle over de uitdrukking van eigen gevoelens en gedachten door het lichaam.

Warmenhuizen

Met duidelijke voldoening vertelt Herman Sternheim, dat er op enkele plaatsen in Noord-Holland al op een andere manier wordt gewerkt. Daar wordt een totaal andere spelpraktijk opgebouwd en daaruit ontstaat goed en creatief werk. Zo bestaat sinds een jaar in Warmenhuizen de groep „Spot 70”, die een werkstuk heeft gemaakt — een spel van een half uur — dat is vertoond op een landelijke bijeenkomst van de NCA. De groep had namelijk vrijwillig de opdracht aangevraagd, een samenlevingsspel van een half uur te maken en had als thema gekozen: „Ontstaan en verworping van de mens”. Ze heeft het zelf besproken en al experimenterend opgebouwd uit wat tekst, uit beweging, muziek. Warmenhuizen werd uit een aantal groepen uitgekozen om haar werk te laten zien omdat het project zo bijzonder geslaagd was.

„De groepen vinden dat in het algemeen fijn werk. De mensen doen alle-

maal mee, ze zijn in groepsverband een hele avond bezig, niemand zit te wachten en rond te kijken tot hij eens aan de beurt komt. Zo iets is mogelijk als gevolg van de spellessen. Het beantwoordt ook het meest aan wat de mensen in wezen met het spelen willen: iets van zichzelf meedelen via het medium waarmee ze zich vertrouwd voelen. Dat is voor de een tekenen of schilderen, voor een ander muziek, maar voor heel velen het drama, het theater. Waarbij ik dan onmiddellijk aanteken, dat men in dit woordgebonden land bij toneel te veel aan de tekst, de literatuur denkt en te weinig aan de handeling. Want het woord is niet meer dan een aanduiding van de handeling die eronder ligt”.